

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد شناسیل و کاربرد آن در شکل گیری معماری جنوب ایران نمونه موردی شهر بوشهر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد وارسته - دانشجوی دکتری معماری و آرشیتکت

راضیه تبادار - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری و آرشیتکت

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های منحصر به فرد معماری بومی بندر بوشهر، وجود عنصری به نام شناسیل است که ضمن تامین حریمیت، الگوی معماری درونگرا- برونگرای بندر بوشهر را میسر ساخته است. شناسیل یکی از عناصر شاخص معماری خانه های بافت قدیم بوشهر می باشد، که نقش مهمی در عملکرد اقلیمی خانه های بافت قدیم بوشهر دارد. در واقع این عملکرد اقلیمی زندگی عمومی را به زندگی خصوصی پیوند می دهد، و به عبارت دیگر یک ارتباط بین برونگرایی و درونگرایی در بناهای بافت قدیم بوشهر به وجود آورده است. شهر بوشهر در قسمت شمالی سواحل خلیج فارس با اقلیم گرم و مرطوب می باشد، که بناهای بافت قدیم و کلیت فضای شهری آن متناسب با شرایط اقلیمی شکل گرفته است. با توجه به اقلیم گرم و مرطوب بوشهر شناسیلها جریان حرکت باد را از طریق جداره های مشبک چوبی از خارج به داخل بنا فراهم می سازد، در نتیجه اثر جریان باد باعث کاهش حرارت، رطوبت و آسایش افراد ساکن در داخل ساختمان می شود. این مقاله به بررسی عملکرد شناسیل و کاربرد آن در شکل گیری معماری شهر بوشهر پرداخته و هدف آن شناخت ویژگیهای این عنصر معماری و نقش آن در شکل گیری معماری جنوب کشور بویژه شهر بوشهر می باشد.

کلمات کلیدی:

شناسیل، معماری، عملکرد، اقلیم، بوشهر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927786>

